

сеймени обиколили гората, но четата притаена на добро мѣсто, не била открита, даже и тогава когато сейменитѣ минали край тѣхъ. Потерата се завърнала безъ резултатъ. Това принудило правителството да издаде заповѣдь въ смисълъ, че който крие въ кщцата си хайдутинъ или го храни, ще му бжде конфискуванъ имотътъ и пратенъ на заточение. Пролѣтъта 1863 г. съживила юнацитѣ. Панайотъ три пжти пращалъ известие на пашата, че е живъ и здравъ. Срещу четата били повикани отъ Одринъ 800 войници. Тия действия на турската власть изплашила доста българи, а това се отразило и върху отношенията имъ къмъ хайдутитѣ. Гладни по нѣколко деня, юнацитѣ задоволявали празнитѣ стомаси съ желъдь. Повиканитѣ войници не могли да сторятъ нищо, защото се движели съ свирни и тжпани, а това карало четата да взема предпазливи мѣрки. Преследвана постоянно, тя стигнала до Черно-море, отъ тамъ извила къмъ Карнобатъ и се отзовала пакъ въ Матейската планина. Надеждитѣ на Панайотъ, че презъ тая година Сърбия ще обяви война на Турция, не се оправдали, и той повелъ четата си къмъ с. Върбица, гдето била обградена отъ войници и сеймени, изпратени отъ Сливенъ и Шуменъ. Обаче и тукъ предпазливостъта на воеводата помогнала да се измѣкне четата безнаказано. Следъ всичко това, Панайотъ решава да мине въ Сърбия, като предварително разузнава за пжтищата и турскитѣ постове. Около два месеца продължило скитането, докато минатъ сръбската граница и се отзоватъ въ Княжевацъ. Тукъ тѣ били приети братски, обаче не останали за дълго, а заминали за Крагуевацъ, за да се срещнатъ съ Илю войвода. Въ тоя градъ престояли три месеца Панайотъ и Х. Димитъръ, а останалитѣ заминали за Бѣлградъ. Понеже околийскиятъ началникъ на Крагуевацъ билъ рушветчия, поискалъ да интернира Панайотъ въ Парачинъ, съ цель обаче да му вземе пари. Поводътъ за това билъ, че воеводата е безъ работа. Панайотъ обаче постжпилъ чиновникъ въ пощата, съ месечна заплата 3 жълтици и една рубли. На тая служба останалъ два месеца и половина, следъ което съ Х. Димитъръ заминали за Бѣлградъ. Отъ тукъ Панайотъ изпратилъ Х. Димитъръ въ Влашко, за да се срещне съ Раковски и разбере, да ли може да се работи въ Ромъния за поробеното отечество, като предварително уговорятъ кога и какъ да стане минаването въ България на Панайотъ съ чета отъ Сърбия, а другитѣ воеводи отъ Влашко.

Въ Бѣлградъ Панайотъ се срещналъ съ Ив. Кършовски, който изказалъ желание да влѣзе въ състава на новата чета. За да се